

Pamati un galvenie argumenti

Vispirms Parlaments atgādina, ka apstrīdētā lēmuma preambulā ir atsauce uz šādiem juridiskajiem pamatiem: Padomes 2005. gada 10. maija Lēmuma 2005/387/TI par informācijas apmaiņu, riska novērtējumu un kontroli attiecībā uz jaunām psihoaktīvām vielām ⁽²⁾ 8. panta 3. punktu un Līgumu par Eiropas Savienības darbību. Parlaments no minētā secina, ka Padome netieši atsauca uz bijušā Līguma par Eiropas Savienību 34. panta 2. punkta c) apakšpunktu.

Parlaments savas prasības atcelt tiesību aktu pamatošanai izvirza divus pamatus.

Pirmkārt, Parlaments apgalvo, ka Padome esot balstījusi savu lēmumu uz tādu juridisko pamatu, proti, LES 34. panta 2. punkta c) apakšpunktu, kurš tika atcelts kopš Lisabonas līguma stāšanās spēkā. Līdz ar to apstrīdētais lēmums ir balstīts vairs tikai uz Lēmumu 2005/387/TI. Pēdējais minētais ir uzskatāms par atvasinātu juridisko pamatu un līdz ar to ir prettiesisks.

Otrkārt, un ņemot vērā iepriekš minēto, Parlaments uzskata, ka lēmuma pieņemšanas procesā tika pieļauti būtiski formas prasību pārkāpumi. No vienas puses, kaut arī bija piemērojams LES 34. panta 2. punkta c) apakšpunkts, pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas saskaņā ar LES 39. panta 1. punktu bija jāapspriežas ar Parlamentu. Taču Parlaments apgalvo, ka tā tas nenotika. No otras puses, ja tiek uzskatīts, ka piemērojamās tiesību normas ir tās, kas paredzētas Lisabonas līgumā, tad Parlaments bija jāiesaista likumdošanas procesā, pamatojoties uz LESD 83. panta 1. punktu. Jebkurā gadījumā, tā kā Parlaments netika iesaistīts apstrīdētā lēmuma pieņemšanā, saistībā ar šo lēmumu tika pieļauts būtisks formas prasības pārkāpums.

Visbeidzot, gadījumā, ja Tiesa nolems atcelt apstrīdēto lēmumu, Parlaments uzskata, ka saskaņā ar LESD 264. panta otro daļu ir jā saglabā apstrīdētā lēmuma ietekme līdz brīdim, kad tas tiks aizstāts ar jaunu pienācīgā kārtībā pieņemtu tiesību aktu.

⁽¹⁾ OV L 72, 11. lpp.

⁽²⁾ OV L 127, 32. lpp.

Prasība, kas celta 2013. gada 12. jūnijā — Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-320/13)

(2013/C 226/14)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Hetsch un K. Herrmann)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, paredzētajā termiņā nepieņemot vai nepaziņojot tādus normatīvus vai administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvas 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK ⁽¹⁾ prasības, Polijas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 27. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- Direktīvas 2009/28/EK transponēšanas pasākumu nepaziņošanas dēļ saskaņā ar LESD 260. panta 3. punktu piespriest Polijas Republikai naudas sodu EUR 133 228,80 dienā, sākot no sprieduma šajā lietā pasludināšanas dienas;
- piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2009/28/EK transponēšanas termiņš beidzās 2010. gada 5. decembrī.

⁽¹⁾ OV L 140, 16. lpp.

Prasība, kas celta 2013. gada 11. jūnijā — Eiropas Komisija/Beļģijas Karaliste

(Lieta C-321/13)

(2013/C 226/15)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — J. Hottiaux un N. Yerrell)

Atbildētāja: Beļģijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai transponētu Komisijas 2010. gada 2. septembra Direktīvu 2010/61/ES, ar ko pielikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/68/EK par bīstamo kravu iekšzemes pārvadājumiem pirmo reizi pielāgo zinātnes un tehnikas attīstībai ⁽¹⁾, vai katrā ziņā par tiem nepaziņojot Komisijai, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi minētās direktīvas 2. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;